

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo Sveti Križ na Murskem polju priredi v nedeljo 21. novembra po večernicah v Slomšekovi dvorani igro v treh dejanjih in sedmih slikah »Krivoприсеžnik«. Igralci nastopijo na odru v pristnih narodnih nošah. Pri igri sodeluje pevski in tamburaški zbor pod vodstvom g. kaplana Ašiča. — Vstopnina 6, 4 in 2 din. Križevčani in tudi sosedi farani, posetite našo Slomškovo dvorano!

Razkrižje pri Ljutomeru. Po zgledu naših sosedov v Slovenskih goricah in po Murskem polju smo ustanovili tudi v Razkrižju fantovski odsek Prosvetnega društva. Po številu prav nič ne zaostajamo za našimi sosedi. Vendar še nimamo na razpolago kakšne večje dvorane, da bi se zbirali v njej, zamenkrat se mora biti za nas dosti velika soba tega ali onega člana, da se tam pogovorimo o tekočih zadevah. Pred dobrim letom smo se imeli v župnišču društven prostor, ko so se bili pri nas št. gg. salezijanci iz Veržaja. Ti so nas razumeli in nas tudi organizirali. Toda sedaj smo pa osamel. Moramo sedaj popolnoma sami delati. Zelo smo zadovoljni, da spadamo pod Ljutomerski okraj. Na ta način imamo čisto blizu do višjih oblasti. V Razkrižju in v okolici bivamo razen nekaj malih izjem sami Slovenci. Nekateri bi nam radi še vedno vsiljevali mnenje, da smo Hrvati, mi pa trdimo, da smo bili in še bomo zavedni Slovenci in bomo v bodoče vedno s Slovenci sodelovali. Nekateri nam hbejo vsiljevati hrvaške liste, toda mi si nasprotno naračujemo naše slovenske liste. Želimo pa še od merodajnih faktorjev, da se nam Slovencem tudi božja beseda oznanjuje v slovenskem jeziku. Ako imajo Slovenci v Beogradu, Zagrebu in celo v Holandiji in v Ameriki, kjer žive kot izseljenci, slovenske duhovnike, hočemo tudi mi tukaj poslušati božjo besedo v slovenskem jeziku. Mi imamo to pravico in nečemo, da nam kratki kdo naših narodnostnih svetinj. Sliši se, da bodo v kratkem tudi naša dekleta ustanovila dekliški odsek. Veliko zanimanje je tudi med njimi in Bog daj uspeh pri našem delu!

Sv. Urban pri Ptaju. V nedeljo 21. novembra se bo vršila na prijaznem hribčku Sv. Urbana blagoslovitev novega župniškega doma. Pričetek slovesnosti bo ob desetih. Blagoslov bo izvršil rojak narodni voditelj s Koroškega preč. g. Vinko Poljanec, ki ima tudi sv. opravilo. Ob pol treh popoldne se vrši akademija z govorom, de-

Knjige za zimske večere!

Zahtevajte seznam naše založbe, dobite ga brezplačno! Tam si lahko izberete knjige vseh vrst, zabavne in poučne! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptaju!

kľamacijami, petjem, telovadnim nastopom fantovskega odseka in Finžgarjevo igro »Nova zapoved«. Vsa sosedna društva vladno vabljena! Novi farni dom bo zbirališče Katoliške akcije, krščanskih društev in vernih Urbančanov.

Dramlje. V nedeljo 21. novembra ob treh priredi naše Katoliško prosvetno društvo s sodelovanjem fantovskega odseka in dekliškega krožka v novem Slomškovem župniškem domu akademijo s pestrim sporedom. Vsi prijatelji katoliške ljudske prosvete iskreno vabjeni!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Barbara pri Mariboru. V četrtek 11. novembra je nagle smrti umrla Marija Simonič, posestnica v Zgornji Koreni, zadeta od kaplj. Pokopali smo rajno v soboto. Na sedmini se je nabralo za novo bogoslovje 130 din. Njeni duši bodi Bog milostljiv sodnik!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Grob za grobom raste. V oktobru smo spremili na našo božjo njivo tri blage gospodinjice: Lizo Hojnik, Alojzijo Horvat in Klaro Golnar. Bile so vzorne žene in matere, vnete tudi za dušni dobrobit svojih družin, članice Marijine družbe žen, zato jih je Gospod poklical k sebi k večnemu plačilu. Vsem žalujočim družinam, zlasti pa družini Golnarjevi, kateri je smrt vsekala posebno hudo rano — saj je ostal mož, vrli odbornik tukajšnje občine, sam s svojimi majhnimi nepreskrbljenimi otroci — želimo in prosimo tolažbe in božje pomoči. — V nedeljo popoldan je zopet zapel veliki zvon in šlo je od ust do ust: Gregor Druzovič je umrl. Daleč naokoli poznana osebnost. Nad 50 let je opravljal častno službo cerkvenega ključarja in

Slovenci v Zagrebu. Prvi prosvetni večer Slomškovega prosvetnega društva je bil posvečen našemu velikemu dr. Jan. Ev. Kreku. Ob 20 letnici njegove smrti smo si s predavanjem ogledali njegovo življenje in delo, čigar sadove mi vsi uživamo. Prosvetni večer je bil v Gajevi ulici 4, II. nadstropje, kjer ima društvo lepe in velike prostore. — V nedeljo 7. novembra pa so naši zvesti prijatelji napolnili Jeronimsko dvorano in z zadovoljstvom gledali igralce dramatičnega odseka, ki so igrali »Tlačane«, poučno in pretresljivo petdejanjo iz življenja naših prednikov, ki so se bojevali za svojo zemljo in pravico. To je že druga Redenškova igra na našem odru; zdelo se nam je boljše kot »Črna žena«. — V nedeljo 14. novembra smo praznovali pri Sv. Roku tretjo obletnico, kar je bila v novembru 1934 obnovljena služba božja za zagrebške Slovence. Prosili smo Boga, naj še naprej blagoslovlja naše delo za duše.

in sadje, včasih majhno ribo ali kuhano meso in mleko. Večerja ob devetih, zopet sadje in mleko. Najrajši ima grozdje in ne mine dan, da ne bi pojedel vsaj enega grozda. Poleti ga dobi iz Sicilije, jeseni iz rimske okolice, pozimi iz Srednje in Severne Italije, spomladi iz Libije onkraj Sredozemskega morja. Žganja se ne dotakne nikdar, vina in cigarete redkokdaj.

Vladar Turčije Ataturk poje velike količine ovčjega mesa v vseh turških oblikah: pečenega, dušenega, točenega in praženega. — Tudi pije rad. Sploh so mu pri srcu velike, sijajne gostije in družbe. Glede kajenja pa sploh ne pozna mere.

ji še ni prav verjel. Vendar pa je stopil po zavoj in ga ji prinesel.

»Previdna bodi, ker je nevarna reč!« jo je še posvaril, ona pa se je zaničljivo namrdnila in je šla, ne da bi še kaj rekla.

Zunaj je bila noč. Dež je kropil, megla je pokrivala dolino, da ni bilo dalje kakor tri korake videti.

Rozika je hitela. Zavoj je skrbno skrila pod ruto, ker se je bala, da bi se na dežju zmočil.

Ko je prišla na kraj vasi, je začela leteti, kakor da se ji na moč mudi.

Letela je in ni marala ne za noč ne za dež, v mislih ji je bil le ta mali, težki zavoj, ki mu je dana tolika moč, da drobi največje skale.

Tedaj ji je iz megle in teme posvetila svetilka na Mrdavsovi gostilni.

Iz hiše so prihajali glasovi delavcev. Rozika je šla v kuhinjo in skrila dinamit. Potem je pomignila Ivanu, ki je pil v sobi, da je prišel k njej.

»Nekaj ti povem,« je rekla mrko! »če nisi strahopeten, postaneš lahko bogat.«

»Kaj strahopeten?« se je ponašal velikan. »Na dan z besedo!«

Rozika je stopila k omari, v katero je skrila dinamit.

»Na!« mu je dala zavoj.

Ivan je debelo pogledal.

Tokrat ji ni bilo treba dolgo prigovarjati. Zlata, zlata, morda polna skrinja zlata — zakaj ne? Česa vsega niso našli zunaj pod Martincem v onem starem grobu! Res, zlata nič; ali tu bo drugače. In skalo razstreliti — to mu je tako, kakor za koga drugega, če gre drva sekat. Nič lažjega...

»Ko bo prva jasna noč, opravim,« je obljubil. »V dežju ne grem. Jutri opoldne pridem, da mi pokažeš, kje da je.«

Toda jasne noči dolgo ni hotelo biti. Deževalo je in deževalo. Trije, štirje dnevi so minuli. Vse je bilo v vodi. Tu in tam se je udril kak breg. Tudi gori pri kapelici se je trgala zemlja. Vsako leto je tako, kadar dalj časa dežuje.

Tedaj je neke noči zapihal veter in zjutraj je bilo nebo čisto in modro, sonce pa vse zlato.

Danes! se je vzradostila Rozika, ko se je zbudila, in srce ji je začelo močnejše biti. Noben dan ji ni minil tako počasi kakor ta. Po delu je prišlo nekoliko delavcev; toda odšli so kmalu; zunaj na cesti bodo nocoj tudi razstreljevali, zadnjič, pravijo.

(Dalje prihodnjik)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptaju!